

Nepodléhejme nesmyslné a nekončící logice strachu

Homilie papeže Františka z liturgie 5. neděle postní, 2. 4. 2017

... Drazí bratři a sestry, i my jsme povoláni rozhodnout se, na jakou stranu se postavit. Lze stát na straně hrobu anebo na Ježíšově straně. Někdo se nechá uzavřít do zármutku a někdo se otevře naději. Někdo vězí v troskách života, a někdo, jako vy, s pomocí Boží sbírá trosky a s trpělivou nadějí opět staví.

Tváří v tvář velkým životním „proč“ jsou před námi dvě cesty: stát a melancholicky hledět na včerejší a dnešní hroby anebo dovolit Ježíšovi, aby přistoupil k našim hrobům. Ano, protože každý z nás už má nějaký malý hrob, nějakou trochu odumřelou zónu ve svém srdci: zranění, příkoří utrpené či spáchané, zahořklost, která nedává pokoje, vracející se výčitku, hřích, který se nedaří překonat. Rozpoznejme dnes tyto svoje malé hroby, které máme v sobě, a pozvěme tam Ježíše. Je to divné, ale často zůstáváme v temných jeskyních svého nitra sami, místo abychom tam pozvali Ježíše. Jsme pokoušeni ustavičně hledat sebe sama, mudrovat a hrbat se v úzkostech, lízat si rány, místo abychom šli za Tím, který praví: „Pojďte ke mně, všichni kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím“ (Mt 11,28). Nenechme se uvěznit pokušením zůstat sami a bez důvěry plakat nad tím, co se nám přihodilo; nepodléhejme nesmyslné a nekončící logice strachu, rezignovanému opakování, že všechno jde špatně a nic není jako kdysi. Toto je atmosféra hrobu, Pán však touží, abychom vykročili na cestu života, setkání s Ním, důvěry v Něho a vzkříšení srdce. „Vstaň a pojď ven!“ - toto od nás žádá Pán, je s námi a žádá nás, abychom se vydali na tuto cestu.

Slyšme tedy Ježíšova slova k Lazarovi určená každému z nás: „Pojď ven“, vystup z návalu beznadějného smutku, rozvaž obvazy strachu, které překážejí v cestě, osidla slabosti a znepokojení, která tě blokují, opakuj, že Bůh rozvazuje uzly. Následováním Ježíše se naučíme nenavazovat svoje životy na hromadící se problémy, které budou vždycky. Jakmile jeden vyřešíme, vzápětí se objeví další. Můžeme však najít novou stabilitu a tou je právě Ježíš, který je vzkříšení a život...

Zdroj: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=25481>.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Březen 2018 • Ročník 11 • Neprodejně

Úvodní zamyšlení

„... ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“

(Marek 14,36)

Aktuálně

*****

Od 1. března 2018 začínají opět všechny večerní bohoslužby od 17:30. V postní době se koná v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech každý pátek *křížová cesta* od 17:00. Po ní následuje mše svatá od 17:30.

*****

Každou středu od 10:00 se koná mše svatá v Domově pro seniory U Pramene Louny. Mši svatou můžete volně navštívit.

*****

Ve čtvrtek 1. března 2018 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

*****

Každou sobotu od 18:00 se pravidelně koná v *kostele sv. Jakuba v Cítolibeč* mše svatá (kromě Bílé soboty) s nedělní platností.

*****

V sobotu 17. března 2018 v 8:00 – postní duchovní obnova, která začne mší svatou. Duchovní obnovu povede P. Josef Čermák z Kadaně.

*****

V neděli 18. března 2018 se při nedělní mši svaté uskuteční sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

*****

V pátek 23. března a v sobotu 24. března 2018 se koná v Litoměřicích *Diecézní setkání mládeže*, více informací viz <http://www.dcml.cz>.

*****

Na Velký pátek 30. března 2018 je vyhlášena sbírka na Jeruzalémský Boží hrob ve Svaté zemi.

*****

Nedělní a sváteční bohoslužby

- 1.3.2018** **PRVNÍ ČTVRTEK V MĚSÍCI**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 17:30.
- 4.3.2018** **3. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově
– Mše svatá ve 14:30.
- 9.3.2018** **PÁTEK – ZASTAVENÍ PRO PÁNA**
Adorace po mši sv. do 21:00, příležitost ke svátosti smíření.
- 11.3.2018** **4. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
- 18.3.2018** **5. NEDĚLE POSTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 19.3.2018** **SLAVNOST SVATÉHO JOSEFA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
- 24.3.2018** **SOBOTA 5. POSTNÍHO TÝDNE**
Kostel sv. Stanislava v Měrunicích – Mše svatá v 14:00.
- 25.3.2018** **KVĚTNÁ NEDĚLE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Připomeneme si slavný vjezd Ježíše Krista do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením ratolestí, průvodem a čtením pašijí.

29.3.2018 **ZELENÝ ČTVRTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 17:30.
*Poslední večere Ježíše Krista.
Památka ustanovení mše svaté.*

30.3.2018 **VELKÝ PÁTEK**
Děkanský kostel sv. Mikuláše
*Křížová cesta v 15:00.
Svátost smíření od 16:00.
Den umučení Ježíše Krista – obřady v 17:30.
Uctívání svatého kříže, zpívané pašije.
Adorace u Božího hrobu do 20:00.*

31.3.2018 **BÍLÁ SOBOTA**
Kaple děkanského kostela sv. Mikuláše
Kaple s Božím hrobem otevřena od 8:00.
Výstav Nejsvětější svátosti – tichá adorace po celý den.

Děkanský kostel sv. Mikuláše
**VIGILIE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ
JEŽÍŠE KRISTA**

Slavná mše svatá v 19:00.
*Žehnání ohně a velikonočního paškálu,
četba z Písma svatého, křestní obřad.*

1.4.2018 **BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ
SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 8:30.
Slavná mše svatá bude doprovázena chrámovým sborem.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Dolním Ročově – Mše svatá ve 14:30.

2.4.2018 **VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše – Mše svatá v 9:00.
Velikonoční pomlázka pro děti.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.

Katoličtí misionáři z našich zemí

Samuel Fritz (9. 4. 1654 Trutnov – 20. 3. 1725 Jéberos, Peru)

Jedním z jezuitů, který se natrvalo zapsal do dějin Jižní Ameriky, je Pater Samuel Fritz. Narodil se r. 1645 v Trutnově, v Praze vystudoval filozofii na Karlově univerzitě a už ve svých 19 letech vstoupil do jezuitského řádu. Po ukončení studií se krátce věnoval pedagogické činnosti, ale zanedlouho odešel do Olomouce studovat teologii. Odtud zažádal o vyslání do misí a jeho opakovaná prosba byla v Římě r. 1683 přijata kladně.

P. Fritz vycestoval ve skupině misionářů přes Janov a Seville do Cádizu, kde téměř rok čekali na povolení pokračovat v cestě. Teprve v srpnu roku 1685 doputovala skupina do jihoamerického Quita. P. Fritz byl vyslán k amazonským indiánům Omaguům. Na jednom z obývaných ostrovů Pater Fritz založil středisko své misie a postavil kostel svatého Jáchyma. Aby uchránil své indiány před nájezdy portugalských otrokářů, přiměl je k přesídlení dále od hranice. Tehdy bylo totiž zdejší území zájmovou oblastí nejen Španělska, ale i Portugalska; Fritz jako jezuita stál na straně Španělska a dostal se tak do soukolí mezinárodních sporů, ze kterých nakonec našťastí bez úhony vyvázl. Za svého působení podél Amazonky založil postupně přes 40 indiánských redukcí a patřil k nejúspěšnějším jezuitským misionářům své doby, v letech 1704–1712 vykonával rovněž funkci superiora amazonských misí. P. Fritz ovládl několik indiánských jazyků a sestavil také slovník Omaguů. Byl navíc jedním z prvních Evropanů, který překonal celý kontinent – od Atlantského oceánu až po Tichý. Při svých četných cestách si pořizoval kartografické náčrtky povodí Amazonky. Z těch postupně vznikla mapa s názvem „*Běh řeky Maraňonu, jinak Amazonky, od Patera Samuela Fritze, misionáře Tovaryšstva Ježíšova*“. Bylo to dílo, které poprvé zachytilo geografickou podobu amazonské pánve, velikost Amazonky od pramene po ústí a četnost jejích vodních přítoků. Ještě o půl století později mapu při své cestě po Amazonce používal francouzský zeměměřič La Condamine a vysoce ocenil její přesnost. Do Čech se již P. Fritz nikdy nevrátil – zemřel r. 1725 v jím založené misijní stanici Jéberos.

Zdroje: BROULOVÁ, Kamila. Příběh obyčejného člověka. Bulletin Jezuité. Praha: Provincie Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova, 2000, r. 9.(č. 6), s. 18–21 + 2001, r. 10.(č. 1), s. 16–19; http://www.katopedia.cz/index.php?title=Samuel_Fritz; <http://www.trutnov.cz/nase-mesto/samuel-fritz>.

Následovat

Carlo Carretto

Jak mohl Ježíš přemoci zlo?

Jak mohl překonat smrt?

Co znamenají tyto dva výrazy: „přemoci zlo; překonat smrt?“

Po Nazaretu se nic nezměnilo; nezměnilo se nic ani po Kalvárii.

Svět nadále existoval se všemi svými hanebnostmi, se svými masakry, člověk dále kráčel se svými slzami a se svým otroctvím.

Co se to událo, proč můžeme dnes říci: „Ježíš nás spasil?“

Právě zde spočívá náš problém, který, chceme-li překonat, musíme vidět jasně.

Ježíš svým životem přemohl sám na sobě zlo, svou smrtí smrt pohltit.

Dal nám svým životem příklad, jak žít, svou smrtí nám ukázal, jak přemoci zlo a zničit smrt.

Človče, chceš se osvobodit od zla, které tě utlačuje?

Dělej to, co dělal Ježíš.

Chceš zničit smrt, která tě sužuje?

Zemři z lásky, jak to učinil Ježíš.

Přemoci zlo, které se tě snaží ovládnout, proměnit svou smrt v úkon lásky, to znamená podstoupit nutnou zkoušku, abychom vešli do království, které je královstvím pokoje, svobody, spravedlnosti a lásky.

Nikdo nemůže absolvovat tuto zkoušku za nás.

Je pravda, že nás Ježíš spasil, ale nechal na nás, abychom se snažili dojít spásy. Jeho smrt ospravedlnila všechny, protože on je Boží syn, ale do nebeského království nás na zádech nevynese, vybízí nás, abychom ho následovali. Po Ježíšově přinesené oběti má každý z nás možnost být spasen, ale každý z nás musí sám dojít spásy.

V tom spočívá hodnota člověka, který je synem před Otcem.

V tom spočívá hodnota lidského utrpení.

V tom spočívá svoboda.

Zdroje: CARRETTO, Carlo. Myšlenky na každý den. Překlad Věra Kargerová. 1. vyd. Praha: Nové město, 1997; <http://www.pastorace.cz/tematicke-texty/carlo-carretto- nekolik-velikonocnich-zamysleni>.

Úryvky z knižních rozhovorů

3/ JAN PAVEL II. *Paměť a identita* (r. 2005)

Správně užívat svobodu

Jestliže společnosti po pádu totalitních režimů pocítily svobodu, téměř zároveň vyvstal základní problém: užívání svobody. Tento problém nemá pouze individuální rozměr, nýbrž i kolektivní, a proto je třeba hledat opravdu komplexní řešení. Jsem-li svobodný, znamená to, že mohu svou svobodu užívat dobře nebo špatně. Užívám-li ji dobře, pak se tím sám stávám lepším a dobro, které uskutečňuji, má kladný vliv na ty, kteří mě obklopují. Užívám-li ji však špatně, pak se ve mně a v mém okolí zakoření a rozšíří zlo. Nebezpečnost dnešní situace spočívá v tom, že se při užívání svobody vznáší nárok nehledět na etická měřítká, tedy neuvažovat o tom, zda je to mravní dobro či mravní zlo. Jisté pojetí svobody, jež v současnosti nalézá široký ohlas ve veřejném mínění, odvádí pozornost člověka od mravní odpovědnosti. Dnes se zdůrazňuje jenom svoboda. Říká se: záleží jen na tom, abychom byli svobodní, zcela bez zábran nebo závazků, abychom mohli jednat podle svých úsudků, které jsou ve skutečnosti často jen rozmary. Je zřejmé, že takový liberalismus musíme kvalifikovat jako myšlenkově primitivní záležitost. Jeho vliv může být velmi zhoubný.

Poučení z nedávných dějin

... Jestliže na jedné straně Západ i nadále svědčí, že evangelijní kvas působí, na druhé straně pozorujeme neméně silné myšlenkové proudy stavějící se proti evangelizaci, které podřívají samy základy lidské mravnosti, postihují rodinu a šíří mravní relativismus: rozvody, volnou lásku, umělé přerušování těhotenství, antikoncepci, neoprávněnou manipulaci s lidským životem na jeho začátku i konci. Tento program disponuje nesmírnými finančními prostředky, a to nejen v jednotlivých národech, nýbrž i ve světovém měřítku. Má totiž k dispozici velká střediska hospodářské moci, jejichž prostřednictvím se snaží vnučovat své ideje rozvojovým zemím. Tváří v tvář tomu všemu se můžeme právem ptát, zda to není jiná forma totalitarismu, zálučně skrývaného pod zdáním demokracie...

Zdroje: JAN PAVEL II. *Paměť a identita*: rozhovory na přelomu dvou tisíciletí. Překlad Josef Kolářek. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2005. 165 s.; <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=2089099>.

Bůh budiž středem našeho života

Svatá Hildegarda z Bingen, O.S.B.

Bůh stvořil lidské bytosti a naplnil je světlem, aby tak mohly vidět čistou nebeskou zář a slyšet zpěvy andělů. Bůh zahalil lidstvo do takové záře, že se až třpytilo jasem. To vše však pominulo, když lidské bytosti přestaly být poslušny Božích přikázání a přivodily pád přírody i sebe sama.

Přírodní živly si však uchovaly odlesk svého původního stavu čistoty, který se lidstvu nepodařilo zničit úplně. Ze stejného důvodu by si lidé měli uchovat odlesk vědomí Boha. Měli by dovolit Bohu, aby se vrátil do středu jejich života, a měli by uznat, že za samotnou svou existenci nevděčí nikomu jinému než samotnému Bohu, jenž je tvůrcem všeho.

Zdroj: HILDEGARDA Z BINGENU a BOWIE, Fiona, ed. *Moudrost Hildegardy z Bingen*. Překlad Ludvika Jarošová. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1998. s. 21.